

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ 20.000

ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ

ΚΑΙ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδομένου τῆς ἐταιρείας ἐπιτροπῆς ἐν τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιόφ και Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντες

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ

Τὰ «ΠΑΤΡΙΑ», εἰσερχόμενα σήμερον εἰς τὸ δέκατον τῆς ζωῆς ἔτος, δικαιουῦνται νὰ στρέψωσι ταχὺ ἀλλ' ἐρευνητικὸν πρὸς τὸ παρελθὸν αὐτῶν βλέμμα, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον ἐκ τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ εἶναι πεπεισμένα ὅτι θὰ συναγάγωσιν ἐφόδια πίστεως καὶ ἐλπίδων χρήσιμα διὰ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν των.

Τὸ χαρμόσυνον τῆς ἡμέρας διαθέτει ἡμᾶς εἰς διαχυτικὰς ἐκμυστηρεύσεις. Ἄν ζηλοτύπως ἐπὶ τόσα ἔτη ἐκρύπτομεν τὰ κεφάλαια τῶν ὑλικῶν ἡμῶν στενοχωριῶν, κεφάλαια βαρέα, ἀλλ' οὐχὶ ἐπαχθῆ, ἀφοῦ καθίστων ἀπολαυστικωτέραν τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς ωραίου καθήκοντος, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον ἴσως σήμερον νὰ καταστήσωμεν κοινωνοὺς τῶν ἀπολαύσεων τούτων πάντας ἐκείνους, οἵτινες ἐπὶ ἑννέα ὀλοκλήτων ἔτη παρηκολούθησαν τὰς σκέψεις ἡμῶν, οἵτινες νημερίσθησαν τὰς πλείστας ἐξ αὐτῶν, ἂν οὐχὶ πάσας, ὅτινες ἔκριναν ὅτι ἡ εἰς εὐρυτέρους κύκλους διάδοσις αὐτῶν θὰ ἡδύνατο νὰ καταστή ἑπωφελεστέρα, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἠρώτησαν ποτὲ πῶς κατορθοῦται τὸ θαῦμα νὰ ἐκδίδεται τακτικώτατα καὶ ἀνελλιπέστατα καὶ νὰ διανέμεται καὶ ταχυδρομῆται δωρεὰν ὄργανον ἑταιρείας, κεφάλαιον μὲν μὴ ἐχούσης οὔτε λεπτῶν, ψηφιδούσης ὅμως ἐκάστοτε ἐτήσιον προϋπολογισμὸν ἀρκετῶν χιλιάδων καὶ φερύσης εἰς πέρας τὸ ἐπιδιωκόμενον ἔργον.

Εἰς τὴν ἀνέκφραστον ταύτην ἐρώτησιν καὶ ἀπορίαν τῶν πολλῶν θὰ ἔδιδεν ἴσως τὴν σαφεστέραν ἀπάντησιν ἡ δημοσίευσίς ἑνὸς προϋπολογισμοῦ ἡμῶν, ἢ μᾶλλον τοῦ σπουδαιοτέρου κονδυλίου τῶν ἐσόδων, τοῦ ἀναγράφοντος ὡς θεμέλιον κυριώτατον οὐχὶ ὠρισμένον καὶ ἀσφαλὲς ἐκ παγίων καὶ ἀκλονήτως τοποθετημένων κεφαλαίων εἰσόδημα, ἀλλὰ τὴν τόσον ἐνίοτε πλάνον καὶ φροῦδην ἐλπίδα. Εἰς τὴν ἐλπίδα τῶν ἀεχτάκτων δωρεῶν ἀφιεροῦνται καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀναμένονται πάντοτε, ἀπὸ ἑννέα ὀλοκλήρων ἐτῶν, τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν ἐτήσιων ἡμῶν δαπανῶν. Καὶ τὸ περίεργον δὲν εἶναι ἡ πεποίθησις, ἣν ἡμεῖς τρέφομεν πρὸς τὴν ἐλπίδα. Τὸ περίεργον εἶναι ἡ τακτικὴ καὶ ἀνελλιπὴς πραγματοποιήσις τῆς ἐλπίδος ταύτης τῆς οὐδέποτε διαψευσάσης ἡμᾶς.

Δὲν θὰ μᾶς διαψεύσῃ λοιπὸν καὶ πάλιν κατὰ τὸ ἀρχόμενον σήμερον δέκατον ἔτος. Τούναντίον τολμῶμεν νὰ στηρίζωμεν ἐπ' αὐτῆς εὐρύτερα σχέδια διαδόσεως τῶν Πατρίων, ἀνάλογα πρὸς τὴν πολλαχόθεν διὰ συγκινητικωτάτων μάλιστα ἐπικλήσεων ἐκδηλουμένην διψαν κηρυγμάτων θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν. Καὶ ἀσφαλεῖς ἐκτελεστὰς τῆς ἐλπίδος ταύτης θεωροῦμεν τοὺς πολλοὺς ἐκείνους, οἵτινες καθ' ὅλα τὰ λήξαντα ἑννέα ἔτη, καίτοι ἐπιδοκιμάζοντες τὴν πορείαν καὶ ὁμόφρονες ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τοῖς πόθοις, δὲν συμμετέσχον ἀκόμη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, δι' ἣν σχετικῶς ὀλίγιστοι εἶναι οἱ σεμνυνόμενοι.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Γ' Νηστειῶν

(Μαρκ. 8, 34, 38 καὶ 9, 11)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπορνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσῃ ἄνθρωπος, εἰάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνηθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἑστνηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ᾤωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Σημειώσεις.

1) Ἰδε. ἔτος Β. 29 85ρίου ἀριθ. 28. 2). Ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ = τῇ δόξῃ τῇ ὁποίᾳ ἔχει ὁ Πατὴρ καὶ τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν κρίσιν. 3) Μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων = διότι τὰ λειτουργικὰ ταῦτα πνεύματα θὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἀποφάσεις τοῦ Σωτῆρος τοῦ Κριτοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ, ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΙΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Δ. 14 ε. 7

Ἐὰν εἰς ἑκάστον ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Ἀγ. Γραφῆς θελήσωμεν νὰ δώσωμεν μίαν ὀνομασίαν, ἀνάλογον πάντοτε πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, ἀναμφιδόλως τότε ἐξω ἀπὸ τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν μὲ μεγάλα γράμματα πρέπει νὰ γράψωμεν τὰς λέξεις παραμυθία, ἐνθάρρυνσις. Διδασκαλία πρὸς παρηγορίαν τῶν τεθλιμμένων, διδασκαλία πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἀπλησιζόμενων, ἰδοὺ ὅλον τὸ περιεχόμενον τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ οἱ τὰ πάντα καλῶς διατάξαντες Πατέρες τὰς διαφορὰς περιχοπὰς τῆς ἐπιστολῆς ταύτης διέταξαν νὰ ἀναγινώσκωμεν κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὰς ὁποίας πρὸ πάντων ὁ χριστιανὸς ἔχει ἀνάγκην ὅλου τοῦ θάρρους καὶ ὅλης τῆς δυναμείας του. Ἡ κακουχία καὶ ἡ θλίψις, ἡ τυραννία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ταπείνωσις, μὲ ὅλον τὸ ἡθικὸν ὕψος των καὶ μὲ ὅλην τὴν μεγαλὴν ἡθικὴν ὠφελειάν των, εἶναι πάντοτε πράγματα ὀχληρὰ καὶ ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος μὲ δυσκολίαν τα ἐκτελεῖ. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς ἔχοντα ὑπ' ὄψιν ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ θελοῦσα νὰ ἐνισχύσῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ ἡμᾶς εἰς τὸν καλὸν τῆς νηστείας ἀγῶνα, ὥρισεν ἵνα σήμερον, ὅποτε πλησιάζομεν εἰς τὸ μεσον τῆς ἁγίας Νηστείας προσκυνῶμεν τὸν τίμιον Σταυρὸν, τὸ αἰώνιον αὐτὸ σύμβολον τῶν Παθῶν καὶ τῆς ταπείνωσεως αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐκ τῆς προσκυνήσεως αὐτοῦ λαμβάνωμεν τὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ τὴν παραμυθίαν.

θάνατον θάρρος και δύναμιν, όπως άνευ γογγυσμών και μεμ-
θημοριών, με χαράν άμα και ελπίδα, εξακολουθήσωμεν τον
ψεοφιλή της νηστείας δρόμον, ένθουμούμενοι πάντοτε ότι έ-
κείνος, ο όποιος χάριν ήμιν έθανάτωθή επάνω εις τό ζύλον
του Σταυρου, δέν απέθανεν, αλλά ζή και ζή εις τους ού-
ρανούς, όπου μεσιτεύει υπέρ ήμιν ένώπιον του ούρανίου Πα-
τρός του. Διά τουτο και ο θεός 'Απόστολος έν τη σημερινή
περικοπή μας συμβουλεύει ποτέ νά μή χάνωμεν τό θάρρος
μας και ποτέ νά μή δειλιώμεν από τας στενοχωρίας και
ταλαιπωρίας του παρόντος βίου, διότι έχομεν εις τους ούρα-
νούς άρχιερέα μέγαν, ο όποιος μάλιστα ως Υιός Θεού είναι
τόσον μέγας ώστε αφού μίαν φοράν άνέβη εις τον ούρανόν
και έρθασε μέχρι του θρόνου του Θεού, κάθεται πλέον επ'
αυτού εις τά δεξιά του Πατρός του και μεσιτεύει δι' εκεί-
νους, χάριν των όποιων υπέμεινεν όσα υπέμεινεν. "Οτι δέ
πράγματι ο Κύριος ήμιν 'Ιησούς Χριστός, εκεί καθημένος,
μεσιτεύει υπέρ ήμιν, και ότι επομένως είναι πραγματικός
άρχιερεύς, τό άποδεικνύει ο θεός 'Απόστολος διά των έξης.
"Εκαστος άρχιερεύς, λέγει, πρέπει νά έχη τας έξης δύο
ιδιότητες : πρώτον νά είναι άνθρωπος, και ουχι άγγελος
ή άλλο τι άνωτερον όν, διότι τουτο σημαίνει τό αέζ άν-
θρώπων λαμβανόμενος και δεύτερον νά προσκληθής εις τό
άρχιερατικόν αξίωμα υπό του Θεού. Καί άνθρωπος μόν πρέ-
πει νά είναι, διότι, αφού διορίζεται μεσίτης διά νά μεσι-
τεύη χάριν των ανθρώπων, και μάλιστα ανθρώπων άμαρτω-
λών και νά ζητή με δώρα και θυσίας την συγχώρησιν των
άμαρτιών των, οφείλει κατ' ανάγκην και αυτός νά γνωρί-
ζη τας άδυναμίας της ανθρώπινης φύσεως διά νά είναι με-
τριοπαθής, νά μή είναι δηλ. εις άκρον αυστηρός και άπότο-
μος εις εκείνους, οι όποιοι είτε έν γνώσει είτε έν άγνοία
πλανώνται και άμαρτάνουσι. Διά νά είναι δέ τοιούτος,
πρέπει νά είναι άνθρωπος, νά έχη ανθρώπινην φύσιν και
νά δοκιμάση την ασθένειαν αυτής. 'Αλλ' έκτός τουτου πρέ-
πει νά έχη και την άνωθεν κλήσιν, διότι άκριβώς, διά νά
είναι ή μεσιτεία του παραδεκτική ένώπιον του Θεού, πρέπει
ο ίδιος νά είναι εκλεκτός του Θεού. Αυτάς λοιπόν και τας
δύο ιδιότητας τας έχει ο Κύριος ήμιν 'Ιησούς Χριστός,
ο όποιος μετά την έκ της άγίας Παρθένου σάρκωσιν, γενό-
μενος τέλειος άνθρωπος, δέν επήρε μόνος του την άρχιερατι-
κήν δόξαν και αξίαν, αλλά προσεκλήθη εις αυτήν υπό του
Θεού. Μεσιτεύει δέ όχι πλέον από της γής, αλλ' εις αύ-
τους τους ούρανούς, όπου κάθεται επί του θρόνου του Θεού
εκ δεξιών του Πατρός, όπου διασκορπίζεται και αναβρύνει,
όχι πλέον δίκη και τιμωρία, αλλά χάρις έλεος και θεία ευ-
πλαγχνία.

Αφού λοιπόν, χριστιανέ, τοιούτον ισχυρόν και πρόθυμον
προστατήν έχεις εις τους ούρανούς, πρόσχε μήπως στερη-
θής αυτού διά της άπροσεξίας και όλιγοπιστίας σου. Κρά-
τει σταθερώς την όμολογίαν της πίστεώς σου, φέρε αξίως
τό όνομα εκείνου, ο όποιος και σήμερα και εις τους αιώνας
τόσα σοί υπόσχεται. Διότι πώς θά δυνήθης πλέον νά δικαι-
ολογηθής, όταν και μεθ' όλην την τόσην αυτού υποστήριξιν
και προστασίαν παραβής τας προς αυτόν υποσχέσεις σου
και δέν υπομείνης μετά θάρρους και καρτερίας μικράν θυ-
σίαν χάριν εκείνου, ο όποιος διά σέ τόσομεγάλην ταπεινώσιν
υπέμεινεν ; 'Εκείνος άφής τον ούρανόν και ήλθεν εις την
γήν διά νά ευρη σέ τον πλανηθέντα και σέ επαναφέρη εις
την εύθεταν οδόν, άφες λοιπόν και σύ δι' αυτόν τον εγωί-
σμόν και την υπερηφάνειαν και ακολουθήσον αυτόν. 'Εκεί-
νος δλην την ζωήν του επί της γής επέρασε στερούμενος
των πάντων, πτωχός και ταπεινώμενος ταπεινώθητι
λοιπόν και σύ επί όλίγας ήμέρας, υπόμεινε την στέρησιν
όλίγων φαγητών διά νά καθαρίσης την διάνοιαν από πονη-

ρούς διαλογισμούς. 'Εκείνος έθυσίασεν όλην την ζωήν του
διά νά σε σώση από τας χείρας του διαβόλου· θυσίασεν και
σύ όλίγας ήμέρας εις την λατρείαν του, εις την προσκύνησιν
του· νεκρώσον τά πάθη σου διά της νηστείας, της προσευ-
χής, της έγκρατείας και της σωφροσύνης χάριν εκείνου, ο
όποιος διά την σωτηρίαν σου υπέμεινεν έκούσιως τόσας τα-
πεινώσεις και τέλος τον σταυρόν και τον θάνατον, και ο
όποιος πάλιν υπόσχεται ως ανταλλάγμα όλων τούτων νά
σε προστατεύση και σε υποστηρίξη με όλην του την μεγά-
λην δύναμιν και ισχύν ένώπιον του αιώνιου κριτηρίου.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΠΤΩΧΟΙ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ

Απόψε φίλους φίλευα, φίλους κ' έμπιστεμένους,
την Παναγιά και τον Χριστό, τους δώδεκ' 'Αποστόλους,
και τους έπαρεκάλεγα τους φίλαγα τό χέρι,
για νά μου δώσουν τά κλειδιά, κλειδιά του Παραδείσου,
ν' ανοίξω τον παράδεισο, νά ιδώ τους πεθαμένους.
Ζερβιά μεριά είν' οι άρχοντες στην πίσσα στο κατράμι·
κ' εβάσταγαν στα χέρια τους σακούλια βουλωμένα.
Δεξιά μεριά ή φτωχολογιά στον ήλιο στον άποήλιο,
κ' εβάσταγαν στα χέρια τους λαμπάδες αναμμένες.
— Θυμάσαι όταν πούλαες τ' αλεύρι με τό χώνμα,
και τό κρασί με τό νερό, τά γρόσια με τον τόκο ;
'Εδώ φλουριά δέν γ' έχουνε γρόσια δέν δανειζούνται,
μόνο λιβάδι και κ' οι καθαρή ψυχούλα.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Βασιλεύς

« Η Α. Μ. ο Βασιλεύς συνέστησεν εις τον κ. Πρωθυ-
πουργόν, ότι ή ένεκα του γλωσσικού ζητήματος Πανελληνίως
έξεργασίς επιβάλλει την υποχρέωσιν εις την Κυβέρνησιν
και την Βουλήν νά συμμορφωθής προς την γνώμην του 'Ελλ.
λαού, εξέφρασε δέ την εύχην ότι προς αυτήν θά είναι
σύμφωνος και ή άπόφασις της Βουλής.

Η Α. Μ. ο Βασιλεύς προσέθηκεν ότι είναι άλλως τε
καιρός νά περιορισθής τό υπό των μακλιαρών δημιουργού-
μενον κακόν.

(Εκ του 'Εμπρός)

Η 'Ιερὰ Σύνοδος

Η 'Ιερὰ Σύνοδος της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος παρεκά-
λεσε δι' έγγραφου της την 'Ελλ. Κυβέρνησιν νά διερμηνεύη
ένώπιον της 'Εθνικής 'Αντιπροσωπείας ατήν όμόθυμον γνώ-
μην της 'Ι. Συνόδου υπέρ καταλλήλου προστασίας υπό της
Βουλής της επισήμου γλώσσας της εκκλησίας και του 'Εθ-
νους, ήν ή 'Εκκλησία ως ιερὰν παρακαταθήκην διεφύλαξε
και άκεραίαν και άλώδητον ήμιν παρέδωκε.»

Ο Μητροπολίτης 'Αθηνών

— "Εθνος και 'Εκκλησία είναι άλληλένδετα. Τό "Εθνος
ένεκολώθη την 'Εκκλησίαν, και ή 'Εκκλησία έτήρησεν
άλώδητον τό "Εθνος. Ούδεις δύναται νά χωρίση ταύτα,
πάσα δέ άπόπειρα αυτόχρομα έγκληματική άποβαίνει. Η
'Ιερὰ Σύνοδος έκρινεν ήδη άπαραίτητον νά παρέμβη και
δι' άλλους μόν λόγους, αλλά και διότι μετ' οδύνης έπλη-
ροφορήθη ότι έν 'Αμερική ισχύτως άπετολμήθη ή έκδοσις
της μεταφράσεως του 'Ιεροῦ Ευαγγελίου εις την χυδαίαν
έκείνην γλώσσαν δι' ήν έφριξε τό Γένος όλόκληρον. "Εάν

δ' ή Πολιτεία δέν ανακόψη την φοράν της άνευλαβοῦς ταύ-
της τάσεως, μυρίους κινδύνους θέλει δικτρεύη τό Γένος.
Διότι διαρκώς θά τελή υπό την συγκλονιστικήν επίδρασιν
εκείνων, όν ιδεώδες είναι ή άπό του προσώπου της Γής
έξάλειψις του "Ελληνικού Κράτους, ήν την θέσιν αυτού κα-
ταλάβη ή χώρα των Μαλλιαρών. Έχω την ελπίδα ότι ή
Βουλή, άντιλαμβάνομένη την σημασίαν του ζητήματος, θέ-
λει προστατεύση την έπίσημον της 'Εκκλησίας και του
"Εθνους γλώσσαν.

Η επί της αναθεωρήσεως του Συντάγμα-
τος 'Επιτροπή

Η "Ελληνική γλώσσα απέτελεσεν άείποτε κτήμα άνα-
φαίρετον και έν των κυριωτάτων γνωρισμάτων του ήμετέ-
ρου "Εθνους, άναποσπάστως μετ' αυτού συνυπάρχουσα κατὰ
πάσας τας φάσεις του εθνικού βίου. Έν τη εξέλιξει αυτής
παρηκολούθησεν, ως είκός, σταθερώς τας τε περιπετειάς
και τας προσόδους του "Εθνους, διαμορφούμενη, και τελειο-
ποιούμενη συμφώνως προς τας απαιτήσεις του τε δημοσίου
και του κατ' ιδίαν βίου, προς άς έν πάσι λίαν εύστόχως
προσαρμόζεται, ως άλλως τε και έν ταις γλώσσαις πάντων
των έθνών παρατηρείται.

Ειδικώς δέ ο τύπος της επισήμου γλώσσας του Κράτους
διατρανούται έν αὐτῇ τῷ λεκτικῷ του Συντάγματος και
της 'Ελληνικής νομοθεσίας και πάντων των άπό της 'Ελ-
ληνικής Παλιγγενεσίας δημοσίων έγγραφων.

Οι Φοιτηταί προς τον Σεβαστόν Προέδρον
του 'Εθνικού Συνεδρίου

Οι φοιτηταί του 'Εθνικού Πανεπιστημίου και ο λαός της
πρωτευούσης διερμηνεύοντες την εκδηλωθεΐσαν πανελλή-
νιον θέλησιν προς άναγραφήν της υπό του κ. Μιχαλοπού-
λου υποβληθείσης προτάσεως όπως περιληφθής έν τῷ Συν-
τάγματι ή ρητή διάταξις υπέρ της καθαιρεύσεως ως, επι-
σήμου γλώσσας του Κράτους, παρακαλούμεν τό Σεβαστόν
Συνέδριον, όπως συμμορφούμενον τῇ θελήσει του λαού άνευ
μεταβολής τινός ή τροποποιήσεως πράξη τοῦτο.

Επίσης παρακαλείσθε κ. Πρόεδρε, όπως βεβαιώσητε
τό "Εθνικόν Συνέδριον, ότι οὔδέποτε οι φοιτηταί εγένοντο
όργανα πολιτικών κομμάτων, αλλ' ήγωνίσθησαν και θ' ά-
γωνίζονται υπέρ ύψηλῶν 'Ιδεών.

Μετά έξόχου Σεβασμοῦ και ύπολήψεως

Η 'Επιτροπή

Ο Πρόεδρος της Βουλής

— Δέχομαι εύχαρίστως τό ψήφισμά σας, αλλ' ως ψή-
φισμα των φοιτητών και όχι του λαού, διότι οὔτος έχει
έντός της Βουλής τους αντιπροσώπους του.

Τό ψήφισμά σας εύχαρίστως θ' ανακοινώσω εις την Βου-
λήν τοσοῦτο μάλλον καθ' όσον και εγώ είμαι θιασώτης της
καθαρεύσεως και λατρεύω την ώραίαν μας γλώσσαν, νά εί-
σθε δέ έντελῶς ήσυχoi και βέβαιoi ότι ή Βουλή θ' άπο-
φασίση έκείνο τό όποϊον πρέπει ώστε τό γλωσσικόν ζήτημα
θά έχη ίκανοποιητικήν λύσιν.

Ο Πρωθυπουργός

Νομίζω πρό παντός άναγκαϊόν νά συστήσω εις την Βου-
λήν όπως διά Συνταγματικής διατάξεως, ή όποιε θ' άπο-
τελέση παράγραφον του 2 άρθρου του Συντάγματος, όρισθής
ότι άπαγορεύεται άπολύτως ή εις άλλον λεκτικόν τύπον
άπόδοσις του κειμένου των 'Ιερών Γραφών άνευ της έγκρί-
σεως, της συναίνεσεως, της γνώμης της έν Κων)πόλει άγίας
και Μεγάλης του Χριστού 'Εκκλησίας.

Εδοκιμάσαμεν δυσκολίαν τινά έν τῇ διατυπώσει ταύτῃ

του άρθρου, διότι δέν ένομίσαμεν, ότι έπστρέπετο νά εί-
πωμεν ότι άπαγορεύεται ή μεταφράσις εις την νέαν έλλη-
νικήν, καθόσον άκροδάντως πιστεύω, ότι ή γλώσσα του
'Ελληνικού Λαού και ή καθάρη και ή δημοτική είναι μία
γλώσσα ή 'Ελληνική, αυτή αυτη ή αρχαία έν τῇ εξέλιξει
την όποιαν ύπέστη. "Ωστε, επαναλαμβάνω, δέν ένόμισα,
ότι ήδύνατο νά γείνη χρήση της λέξεως μεταφράσις διά την
εις άλλο ιδίωμα της γλώσσας αυτής άπόδοσιν του κειμένου
των Γραφών. Η διάταξις του άρθρου τούτου άνταποκρίνε-
ται προς ανάγκην, την ύπαρξιν της όποιας κατέδειξε τό
πρόσφατον παρελθόν, νομίζω δ' ότι διά της δικτάξεως ταύ-
της θέλει του λοιπού άποφυγῇται όπως έν τῇ περαιτέρω
συζητήσει και τῇ πάλῃ και διαμάχῃ περί του γλωσσικού
ζητήματος, την όποιαν δυστυχῶς θά ήμεθα υποχρεωμένοι
όσα μέτρα και άν λάβωμεν νομοθετικά νά την ύφιστάμεθα
έφ' όσον έχομεν διγλωσσίαν, και θά την έχωμεν εις μακρόν
άκόμη μέλλον, θά συντελέσῃ ή διάταξις αυτή, ώστε του
λοιπού έν τῇ περαιτέρω συζητήσει νά φύγῃ εκ του μέσου
τό ζήτημα τό θρησκευτικόν και μόνον νά αντιμετωπίζεται
τό ζήτημα τό "Εθνικόν, τό όποϊον επίσης παρεμβάλλεται έν
τῇ συζητήσει. Αλλὰ θά με έρωτήσητε κρίνω άρκετόν τοῦτο
και μόνον ; Έάν, κύριοι βουλευται, ελπειν ή παραπλάνη-
σις της Κοινῆς Γνώμης, ή προκαλουμένη εκ του άδασίμου
φόβου, ότι ή γλώσσα κινδυνεύει ή γλώσσα ή επισήμος του
Κράτους, θά ένόμιζον έντελῶς άρκετήν την διάταξιν ταύτην,
την ψήφισιν της όποιας έλαβον την τιμήν νά ύποβάλω εις
τό Συνέδριον τοῦτο.

'Αλλ' έφ' όσον ύπάρχει και τό στοιχείον τοῦτο, τό
όποϊον δέν δύναμεθα νά παρίδωμεν, νομίζω, ότι θά ήτο δυ-
νατόν διά της άποδοχής μιας προτάσεως, ή όποιε ύπεβλήθη
εις την Βουλήν νά επιτύχωμεν μόν την άναγνώρισιν και
την καθιέρωσιν της επισήμου γλώσσας διά ψήφισματος,
έχοντος ήσον κύρος προς τας δικτάξεις του Συντάγματος,
χωρίς όμως και νά περιλάβωμεν εις έν πολιτικόν Συν-
τάγμα τον περιστατικόν τοῦτον νόμον. Υπεβλήθη έν ψή-
φισμα, τό όποϊον περίπου δύναται νά χρησιμεύσῃ ως
βάσις της άποφάσεως ήμιν (άναγινώσκει).

« Η Β. 'Αναθεωρητική Βουλή των 'Ελλήνων ύπ' όψιν έχουσα,
ότι επισήμως γλώσσα του Κράτους ύπάρχει ήδη άναγνωρισμένη έν
τῷ λεκτικῷ τύπῳ του 'Ελληνικού Συντάγματος, εις τά κείμενα
των νόμων, εις τας δικαστικές άποφάσεις και εις πάντα τά από
της 'Ελληνικής Παλιγγενεσίας έγγραφα των Δημοσίων 'Αρχών και
ότι πάσα κατὰ της επισήμου ταύτης γλώσσας επέμβασις προς πα-
ραφθοράν έπαρῶς άποκρούεται εκ της κειμένης νομοθεσίας, ήτις δύ-
ναται έν ανάγκῃ και νά συμπληρωθῇ, θεωρεῖ ένεκα του λόγου τού-
του μή άναγκαϊάν την άναγραφήν ιδίως έν τῷ Συντάγματι διατάξεως
και συνεπῶς δέν παραδέχεται την περί τούτου πρότασιν.»

Αλλὰ λεγων, ότι τό ψήφισμα τοῦτο ήδύνατο νά θεσπισθῇ
υπό της Διπλῆς Βουλῆς, ήν άνταποκριθῇ προς την άνάγ-
κην των περιστάσεων, νομίζω ότι, εάν έν αὐτῇ τῷ Συντά-
γματι περιελαμβάνομεν τοιαύτην διάταξιν, ο ιστορικός του
μέλλοντος, όστις θά έκρινε τό Συντάγμαμά μας, θά προσέ-
κρουεν εις αὐτήν την διάταξιν, ουχι κρίνων αὐτήν προς τό
συμφέρον ήμιν. Αλλὰ, κύριοι βουλευται, εάν νομίζετε, ότι
ή έν ψήφισματι ιδιαίτέρῳ διατύπωσις της διατάξεως ταύ-
της περί καθιερώσεως της επισήμου γλώσσας, δέν θά ήτο
άρκετή όπως κατευάσῃ την έξεξηγημένην Κοινήν Γνώμην,
την παραπλανωμένην Κοινήν Γνώμην, δέν θά εισηγούμην
μέν τό πρᾶγμα, αλλά δέν θά είχον οὔδεμίαν άντίρρησην,
όπως ή Βουλή άντι ψήφισματος ιδιαίτέρου περιλάβῃ την
περί τούτου διάταξιν έν τῷ Συντάγματι.

...Οὔδε δύναται κανείς νά άρνηθῇ, κύριοι, όσον και άν έλευ-
θεριάζῃ εις τας ιδέας, όσον και άν έχῃ άντιθέτους γνώμας
γλωσσικάς, περί της αξίας της δημοτικής έν σχέσει προς

τὴν καθαρεύουσιν, οὐδεὶς δύναται, λέγω, νὰ ἀμφισβητήσῃ ἐπὶ στιγμὴν ὅτι ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι αὕτη ἡ λεγομένη καθαρεύουσα, τῆς ὁποίας ἐλπίζω ὅμως τὴν διατύπωσιν μᾶλλον νὰ ἀκολουθήσῃτε, οἰανδήποτε ἀπόφασιν καὶ ἂν λάβητε, τοιαύτην, ἣν ὑπέδειξα, δηλαδὴ καθορίζοντες αὐτὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.

Ἐλπίζω λοιπὸν, ὅτι καὶ οἱ ἔχοντες μᾶλλον ἀντιθέτους γνώμας πρὸς ἐκείνας, ἡ ἐπικράτησις τῶν ὁποίων θὰ φέρῃ τὴν ἀναγραφὴν τοιαύτης διατάξεως, θὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην νὰ ἐκτελῶσιν ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην νὰ σέβωνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἄλλ' ἔχω, κύριοι βουλευταί, καθήκον ταῦτα δεχόμενος νὰ διακηρύξω μὲ τὸν ἐντονώτερον τρόπον, ὡς ἔχω μάλιστα τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῶ ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦτο δύναται νὰ φθάσῃ, ὅπως ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν δημόσιον ὑπάλληλον ἔξω τῆς ὑπηρεσίας του τὴν χρησιμοποίησιν καὶ τῆς δημοτικῆς διὰ τὰ φιλολογικὰ του ἔργα.

...Ὡς πρὸς ὠρισμένην κατηγορίαν ὑπαλλήλων, τῶν ἐντεταλμένων τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης, ...ὑπάρχει ἐντελὼς ἀσυμβιβαστος τὸ νὰ ἐντέλλωνται καὶ νὰ ἀναλαμβάνωσι τὴν διδασκαλίαν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς ἐπίσημης γλώσσης, καὶ νὰ ὑποστηρίζωσιν ἔξω τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὅτι αὕτη ἡ γλῶσσα εἶναι κακὴ καὶ βδέλυγμα καὶ ὀλεθρία, ἡ καὶ δὲν ἔξυρῃ τί.

Δι' ἐκείνους λοιπὸν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐντεταλμένοι τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης, εἶναι προφανές ὅτι ἡ ἐλευθερία αὕτη εἶναι ἐντελὼς ἀσυμβιβαστος πρὸς τὸ καθήκον αὐτῶν...

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ, κύριοι βουλευταί, ἐν ἔχω δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθῶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου· ἀνοχὴν τῶν μὲν, πρὸς τὰς γνώμας τῶν δέ. Ἡ ἀδιαλλαξία, ὁ φανατισμός, μετὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ γλωσσικὴ συζήτησις, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ εἴπω καὶ νὰ κηρύξω, ὅτι εἶναι ξένος ἐντελὼς πρὸς τὸ ἄληθες Ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέσχεεν εἰς ἡμᾶς ἀκριβὲς τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλολογίας...

Ἄλλ' ἔχω τὸ καθήκον ἀκόμη νὰ συστήσω πρὸς τὸν δημοτικισμόν, πρὸς τοὺς θαυμαστάς τῆς ἀθανάτου δημοτικῆς μας γλώσσης, προσοχὴν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ μαλλιαρισμοῦ. Ὁ μαλλιαρισμός, ὁ ὁποῖος δύναται καὶ αὐτὸς νὰ ἐλαυνῇ ἀπὸ εὐγενεστάτας διαθεσεῖς—ἀποκροῦν ἀπολύτως τὰς ριπτομένας οὕτω ἀνευθύνως κατηγορίας ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὄργανα ἐπὶ χρήμασι, ἀλλ' εἶναι πάρεργον τὸ ζήτημα τοῦτο—ὁ μαλλιαρισμός ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς οὐχὶ τῆς καθρευσσης, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπηρεάσῃ, ἀλλὰ τῆς δημοτικῆς, διότι ἡ σύγχυσις, ἡ ὁποία ἐπερχομένη ἐκ μέρους τῶν μὴ βαθύτερον ἐξεταζόντων τὰ πράγματα μετὰ τῶν γνησίων ὁπαδῶν τῆς ἀληθοῦς δημοτικῆς γλώσσης πρὸς τοὺς ἐξαμβλωτάς τῆς γλώσσης ταύτης καὶ γλωσσικατασκευαστάς ἡ σύγχυσις αὕτη εἶναι ἡ παραβλάπτουσα καὶ κινδυνεύουσα ν' ἀνακόψῃ τὴν πρόοδον τῆς δημοτικῆς γλώσσης, τῆς ὁποίας ἡ πρόοδος εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ νὰ σμικρυνθῇ τὸ χάσμα, τὸ χωρίζον τὰς δύο γλώσσας, ὥστε νὰ ἐπιτύχωμεν ταχύτεραν τὴν σύμπτωσιν αὐτῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς, αἱ ἀναγραφεῖσαι ἐν τῷ Σύντάγματι.

«Τὸ κείμενον τῶν Ἀγίων Γραφῶν τηρεῖται ἀνἀλλοίωτον· ἡ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου ἄνευ τῆς προ-

ηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς ἐν Κωνστινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπαγορεύεται».

«Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ Πολίτευμα καὶ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα. Πᾶσα πρὸς παραφθορὰν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται».

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Οἱ τύραννοί μας εἶναι ἄγρια θηρία καὶ ἀνθρώπινον ἄλλο τι δὲν ἔμεινεν εἰς αὐτοὺς, παρὰ τὴν μορφήν. Ὅθεν ὡς θηρία ἔχετε δίκαιον νὰ τοὺς πολεμήτε χωρὶς ἔλεος, ἐνόσω ἀντιστέκονται ὀπλισμένοι· ἀλλ' ὅσοι ρίπτοντες τὰ ὄπλα ὑποτάσσονται, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀδελφοί, καὶ ὡς ἀδελφοὶ πλανημένοι, χρειὰν ἔχοντες νὰ χειραγωγηθῶσιν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ νὰ καταπεισθῶσιν, δι' ἀσυγκρίτως εὐδαιμονεστέρα θέλει εἶσθαι ἢ νέα των κατὰστασις, παρὰ τὴν εἰς ἄνομον δεσποτὴν κτηνώδη των ὑποταγὴν. Τοιαύτη ἡρὸς αὐτοὺς γενναϊότης, παρὰ τὴν δικαιοσύνην, μᾶς συμφέρει καὶ πολὺ, ὡς ἱκανὴ νὰ μᾶς προξενήσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀγάπην ὧν τῶν φωτισμένων ἐθνῶν. Ἀς ἀναγκάσωμεν τοὺς Εὐρωπαίους, ἐκείνους μάλιστα, ὅσων τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς ἐμόλυναν αἱ ἀδικίαι, νὰ ὁμολογήσωσι μὲ θαυμασμόν, δι' ὃν οἱ Γραικοὶ εὐρήκασιν τὸν τρόπον νὰ ἐκδικῶνται χωρὶς ἀδικίαν.

Ἄδαμ. Κοραΐς

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν».

Ὁ κ. Ἀνδρέας Κ. Μαυρομαμάτης ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. χρ. 40.

Ἡ κυρία Κατίνα Ἀπέργη δρ. 25.

Ὁ κ. Ἀντώνιος Κ. Μαυρομαμάτης φρ. 40.

Ὁ κ. Γ. Πρεζάνης φρ. 10.

Ἀνώνυμος (Ἄ. Ἀνδρ.) δρ. 5.

Ὁ κ. Κ. Λυκιαρδόπουλος φρ. 10.

Δέκα (διὰ τοῦ κ. Χ. Χ.) γρόσια 50.

Ὁ κ. Ν. Ζωγράφος φρ. 2.

Ἀνώνυμος (Ε. Σ. Ο.) φρ. 5.

Ὁ κ. Δημὸς Στυλιανίδης δρ. 2.

Ὁ κ. Ἀγγελὸς Ζέρβας (Στρατόνης) γρ. 10.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Β. Ν. Κέρκυραν, Χρ. Σ. Ἐν τ α ὖ θ α.—Δὲν θὰ ἐγράφετε οὕτω ἐάν προηγουμένως ἐσκεπτεσθε ὅτι ἡ ἐν τοῖς «Πατρίοις» τακτικὴ δημοσιεύσις τῶν ἀριστουργημάτων τῆς δημοτικῆς ποιήσεως, ὑπὸ τὸν τίτλον μάλιστα «Ἑθνικὴ Μοῦσα» μᾶς ἀπαλλάσσει τῆς ἀνάγκης ν' ἀπαντήσωμεν.—Ἀντ. Γ. Βῶλον, Σ. Ν. Δάρισσαν, Μ. Κ. Πατράς. Ἀναγνωρίζομεν τὸ χρήσιμον τῆς διὰ τῶν σχολείων διανομῆς ἀλλὰ προσκόπτει τοῦτο εἰς τὴν ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκληρούς μῆνας διακοπὴν τῶν μαθημάτων ὅποτε ἄγνωστος θὰ ἦτο ἡ τύχη τῶν φύλλων. Ἡ ὑπόδειξις προσοποῦ ἀναγνωρίζοντος ὡς καθήκον τὴν τακτικὴν διανομὴν καὶ ἀναπληρουμένου ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τινος τῶν ὁμοφρόνων θὰ ἦτο ἡ συμφερωτέρα.—Μ. Σ. Ἀνδρόν, Γρ. Π. Τεχεράνην, Χρ. Σ. Βερολίον, Ν. Π. Δ. Μολάους, Στ. Α. Σμύρνην, Βασ. Μ. Ρόδον, Ἀντ. Δ. Δεσφίαν, Κ. Τ. Ἀργαλαστήν. Ζητηθέντα ἐστάλησαν. Ἐπὶ τῇ λήξει δὲ τοῦ ἔτους παρακαλοῦμεν ταχέως νὰ τακτοποιήσῃ ἕκαστος τὰ φύλλα του καὶ ζητήσῃ τὰ τυχόν ἐλλείποντα πρὸς κοινὴν εὐκολίαν.—Γ. Ν. Πατράς. Ἐπανειλημμέναι παρακλήσεις ὡς ἡ ἡμετέρα λαμβάνουσι τὴν ἀπάντησιν διὰ προσεχοῦς γνωστοποιήσεως περὶ νέας ἀποστολῆς σειρῶν 100 φύλλων εἰς τὰ σχολεῖα.